

ből az a magyar közgazdaságról, annak erejéről, fejlődési tendenciájáról és megbízhatóságáról tájékozódhatik.

Ebből az utóbbi szempontból a könyv megjelenésének időpontja szerencsésen van megválasztva. Hiszen az első olyan esztendőről számol be, amelyben a magyar közgazdaság 12 esztendő óta valóban a javulás tüneteit tünteti fel. Ezt a körülményt igyekeznek is maga a munka helyenként eléggé élesen beállítani: így például a Vágó József által összeállított Rückblick auf die Wirtschaftsverhältnisse Ungarns 1926. című fejezetében élesen emeli ki azokat a tüneteket, amelyek között az 1926. gazdasági esztendő megkezdődött, szembeállítva ennek az évnak a záróeseményeivel. Az esztendő kezdetén tetőpontját érte a bizalmi-váltság, amit csak fokozott a frankaffér s aminek talán eredménye, talán egyik tünete volt egy hatalmas magyar ipari koncern összeroppanása. És ezzel szemben az esztendő végén: a kényszer-egységek és csődök számának csökkenése, a munkanélküliség visszafejlődése, a pénz olcsóbbodása, a bizalom fokozatos helyreállítása.

Kemény György a magyar közgazdaság viszonyait a világviszonylatokba kívánja beállítani. Önmagában a beállítás helyes és természetszerű is. A gazdasági izoláltságnak azon a fokán ma már tulvagyunk, amikor önmagában külön volna vizsgálható egy ország közgazdasági-élete elkülönítve Európa egyéb államaiktól. De ez a beállítás Kemény György részéről talán tendenciózus is. Tendenciózus abban a vonatkozásban, hogy bizonyos viszonylatokban (nevezetesen a magyar pénz stabilitásának és az államháztartás egyensúlyának szempontjából) Magyarország viszonyai az európai államok legrendezettebbjei közé tartoznak. Éles ez a beállítás akkor, amidőn a nyugati államok közül Franciaország és Olaszország, Európa keleti részeiben pedig Lengyelország és Románia még változatlanul küzdenek azokért a célokért, amelyeket Magyarország immár esztendők óta elért.

Kemény György a munka első fejezetében világgazdasági krónikát ad. És ebben a világgazdasági krónikában négy fontos momentumot lát: Németországnak a Népszövetség keretébe való felvételét, az angol szénsztrájkot, a frankvaluta krízisét és végül a nyugat-európai ipari koncentrációt. És ezeknek a momentumoknak a magyar közgazdaságra való hatását a megfelelő helyeken rendszeresen vezeti le a munka.

A magyar mezőgazdaságnak az 1926. esztendei helyzetéről Leopold Lajos állította össze igen alaposan és részletesen a munka vonatkozó fejezetét.

(B. J.)

Adóvégrehajtás elleni igénylés. Irták: dr. Takács György. m. kir. pénzügyi fogalmazó és dr. Balla Ignác, budapesti gyakorló ügyvéd.

A fenti címen megjelent kis könyv igen szépen rendszerezve foglalja össze azokat a szórványos eseteket, mikor köztartozás miatti foglalás esetén harmadik személy joga alapján a lefoglalt ingóságokra vonatkozólag igényperrel élhet. A könyvnek ez az ismertetése annál hasznosabb, mert a törvénynek idevonatkozó intézkedése nem egészen világos. Megszívlelendő különösen a munkának az a megállapítása, hogy az adóhátralékos lakása alatt nem a magánjogi értelemben vett állandó tartózkodási hely értendő, hanem csak az a hely, ahol a hátralékos, mint bérlő, illetve hasonló módon lakik. Amennyiben lakás alatt a hátralékos tartózkodási helye lenne értendő, az annyit jelentene, hogy a vagyontalansága miatt köztartozását megfizetni nem tudó hátralékos, földönfutóvá válna, akit mindenki kerülne, mint valami